
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 3

BŘEZEN 2017

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Měsíc březen začíná Popeleční stře-
dou a doba postní je tu. Jedním z post-
ních cvičení by mohla být desetiminu-
tovka s papežem Františkem, zkusit sle-
dovat jeho kázání, projevy a takto se za-
pojit do velkých celocírkevních duchov-
ních cvičení včetně duchovního rozli-
šování, kterak lze nahlížet na události
okolo nás.

Za chvíli bude svátek MDŽ, který vy-
volává vždy různé diskuze o jeho smyslu.
Nabízím zamyšlení papeže Františka
o ženě a jejím smyslu pro harmonii.
Vhodné by bylo brát v úvahu biblický
pohled a vnímat tradice, ve kterých jsme
byli vychováni. Podobně jako muž pro-
chází vývojem, tak i žena se mění vlivem
vzniklé rodiny a postupujícího času. Zvu
k dalším úvahám o roli muže a ženy ve

společnosti i v rodině.

V březnu si připomeneme i svátek
učitelů. Snad je osloví milé pozvání bis-
kupa Malého k setkání věřících učitelů,
kteří pracují na státních školách, k re-
flexi, povzbuzení atd.

Další zajímavá událost, která nás
čeká, je Noc kostelů. V jejím rámci jsou
ve večerních a nočních hodinách zpří-
stupněny některé kostely, ve kterých se
zdarma pořádají koncerty, či komento-
vané prohlídky. Noc kostelů tak vybízí
k dialogu s bližními našeho města a se-
tkání se s křesťanstvím. Podzimní dny
Evropského kulturního dědictví pak na-
bízejí další příležitost oslovit lidi dobré
vůle a pěstovat vztah k místu, kde žijí a
k dějinám této komunity.

Oznámení

Biblický klub

Setkání biblického klubu se budou konat v úterý 7.3. a 21.3. od 19.15 na faře v Brandýse. V úterý 7.3. budeme během biblického klubu poslouchat rozhlasovou hru Květy Legátové „Pro každého nebe“.

Postní duchovní obnova

Postní duchovní obnova proběhne v sobotu 25.3. a povede ji P. Smolen, kaplan z Mladé Boleslavi a autor knihy „Bud', kde jsi“.

Setkání katolických učitelů

Biskupští vikáři Václav Malý a Michael Slavík srdečně zvou katolické učitele veřejných základních a středních škol na neformální setkání *Čaj o páté katolických učitelů* v úterý 21.3. od 16.30 v Arcibiskupském paláci. Cílem je ocenit učitelské povolání a povzbudit učitele Arcidiecéze pražské v jejich nelehkém povolání. Učitelům budou představeny projekty směřované do prostředí veřejných základních a středních škol.

Noc kostelů

Letošní Noc kostelů se bude konat v pátek 9.6. Je to příležitost pozvat co nejširší veřejnost do kostelů a ve večerní a noční atmosféře zde nabídnout možnost setkat se s křesťanstvím prostřednictvím hudby, umění, zážitku. U nás se do Noci kostelů zapojí Brandýs nad Labem, Svěmýslvice a Zápy.

Farní rada

Farní rada se sejde 15.3. na faře.

Pašijové hry – výzva pro mládež

Mládež naší farnosti začala s nácvičkem velikonoční pašijové hry. Představení se, dá-li Pán, uskuteční na Velký pátek odpoledne ve farním kostele Obrácení sv. Pavla před velkopátečními obřady.

Stále je třeba ochotných herců zejména pro davové role a touto cestou bychom chtěli oslovit také zájemce z řad starších dětí, zejména ty, ke kterým se tato informace dosud nedostala. Zkoušky probíhají v rámci střeďečnických rozhovorů o víře po mši svaté od 18.30. Budeme ochotni a schopni se přizpůsobit časovému rozvrhu dětí a některé zkoušky uskutečnit v jiný čas. Jeden měsíc před Velikonocemi bychom začali zkoušet přímo v kostele.

Plánované akce pro mládež

- Arcidiecézní setkání mládeže bude v sobotu před květnou nedělí, tedy 8. dubna v Arcibiskupském gymnáziu. Začíná se v 9.30 mší sv. v kostele sv. Ludmily v 9.30 hod. Více na www.adcm.cz.
- Vikariátní setkání mládeže bude v sobotu 20. května v Lysé nad Labem. Prosíme o kontakty na mladá, kteří jsou ochotni pomoci s programem nebo organizací.
- Celostátní setkání mládeže (od 14 do 30 let) bude od 15. do 20. srpna v Olomouci. Podobná akce se koná nejvýše jednou za pět let. Více na olomouc2017.signaly.cz.

Liturgický kalendář

Středa 1. března *Popelační středa*

Sobota 25. března *Slavnost Zvěstování*

Pondělí 20. března *Slavnost sv. Josefa*

Páně

Valentinský Vyšehrad

Vyšehradská kolegiátní kapitula byla v sobotu 18. února místem valentinského zastavení 2017 s názvem Podej mi ruku... Pod vedením P. Jakuba Berky, O. Praem, procházela desítka párů postupně úvahami nad tématy Spiritualita v manželství, Desatero ve světle manželství a Umění unést sám sebe a umět odпустить.

Setkání mladých párů, které polovinu soboty dobrovolně tráví uvažováním o vzájemné lásce, na mne, jako nevěřícího člověka, působilo dočista jako

zjevení. Pracovat na vztahu není v mém světě v módě. Za věci, které jsou k nezaplacení, často nehodláme platit trpělivostí, důvěrou ani odpuštěním. Nakonec snad ani láskou.

Milovat pravdivě, krásně a dobře. Brát sebe navzájem jako dar. Odpouštět. Být za druhého vděčný. Budovat vztah na vzájemné úctě. Lásku (si) hýčkat. Modlit se. Zvládneme to a budeme to zvládat pořád?

Podej mi ruku... *Anna Maderová*

Ohlédnutí za Staroboleslavským farním plesem

Tak máme další ples za námi. Byl to takzvaně jubilejní desátý. První Staroboleslavský farní ples byl v roce 2007 a jeden rok jsme vynechali z důvodu zavření Klášterní vinárny a hledání nového prostoru. Ten rok jsme místo plesu uspořádali Velikonoční zábavu v hostinci U Jelena v Hlavenci. Prostory se nám líbily, a tak jsme mohli další rok zase plesat. Ten letošní ples mohu opět nazvat velice povedeným. Muzika se všem – podle mnoha kladných ohlasů – líbila. Tom-bola byla jako každý rok bohatá, a to i díky všem sponzorům a hodným lidem, kteří chtějí udělat druhým radost. Ještě jednou velké díky všem. Po dlouholeté zkušenosti musím říct, že to není jednoduchá práce. Každý, kdo má zkušenost s organizováním čehokoliv, to určitě po-

tvrdí. Snažíme se vždy ples připravit tak, aby všichni tančící byli spokojeni. Snad se to podařilo i letos.

Ráda bych touto cestou nabídla tuto „příjemnou činnost“ někomu, kdo by měl zájem dále farní plesy organizovat. Třeba i na jiném místě, s novými nápady atd. Pokud by se někdo našel, prosím, dejte vědět do konce března na email jarmila.habartova@centrum.cz. Děkuji.

Jarmila Habartová

Je treba špeciálne riešiť postavenie ženy?

Hlas: NIE, stačí pestovať prirodzený hlas srdca.

Postavenie ženy v spoločnosti a cirkvi. Módna téma, ktorá sa stáva vedným oborom. V profánnom svete sa do tohto výskumu sype pomerne značná suma peňazí. Pritom celé je to zbytočné, potrebné len vzhľadom k našim tvrdým (alebo skôr natvrdlým) srdciam.

Základným východiskom ďalšej úvahy je vedeckými genderovými výskumami neoverená hypotéza, že kultúrna a spoločenská úloha ženy a muža sa odlišuje. Určite, existuje mnoho prekryvov, nedá sa napísať zoznam mužských a ženských vlastností, povolání, povinností a čakať, že každý muž bude nasledovať len tie mužské a žena ženské, ale veríme, že aj keď genderovo korektní výskumníci na poctivo urobený výskum aplikujú najkrkolomnejšiu kombináciu štatistických metód, vždy im na konci vyjdú ako výsledok dve rozdielne skupiny – muži a ženy.

Ak prijmeme našu odlišnosť, môžeme si najskôr položiť zovšeobecnenú otázku, ktorá sa pýta na zmysel originality každého jednotlivého človeka: Prečo Pán chcel, aby boli jednotlivé ľudské osoby odlišné? Verím, že preto, aby to tu na svete bolo lepšie – aby sme si vedeli prácu podeliť, aby sme sa dopĺňali a učili jeden od druhého, aby sme toho viac vedeli, aby tu na svete bolo aj zábavnejšie, príjemnejšie, tvorivejšie, proste aby sme boli dieliky puzzle, ktoré vytvoria pekný obraz, keď zapadnú na správne miesto.

A ako to v praxi často vyzerá? Sprá-

vame sa k sebe, akoby Pánov zámer stvoriť nás rôznych bol určený k nášmu permanentnému naštvaniu, povyšovaniu sa, boju, pocitom krivdy, vzájomným útokom, aby ten, kto je iný, bol apriori našim nepriateľom, aby vzbudzoval našu nedôveru.

Odlišnosť muža a ženy je tá najposvätejšia odlišnosť, pretože je životodarná, prináša nielen fyzicky nových ľudí, ale pre otvorených ľudí s nenatvrdlým srdcom aj nové myšlienky a úplnejšie poznanie nášho Pána. Stačí prestať súťažiť, kto je lepší, kto má patent na pravdu a kto má väčšiu cenu.

Takže na vyriešenie problémov žien nie je treba žiadne špeciálne zákony, paragrafy, kvóty, koncepcie, stačí „len“ úcta a láska k blížnemu a vďačnosť a otvorenosť k prijímaniu Božích darov v sebe aj v druhom.

Koncepciu totiž už máme, Božiu. Pokiaľ nefunguje, je to v nás. Vidím okolo seba ľudí spokojných aj nešťastných. Nešťastných preto, že neobstáli sami pred sebou v porovnaní s dobovým ideálom. V mojej generácii staršieho stredného veku muž má byť k sebe tvrdý, uživiť rodinu, doma všetko šikovne opraviť a po vykonaní všetkých chlapských povinností ešte s milým úsmevom povysávať, umyť riad, prebaliť a vykúpať bábätko a žene empaticky vysvetliť prečo ju stále miluje. Žena má byť krásny produkt kozmetických salónov a kliník, domácnosť sa má lesknúť a čističké deti ju majú poslušne nasledovať a rozdávať milé úsmevy. K tomu ľavou zadnou nenápadne

zvláda aj prácu, najlepšie nejakú hodne náročnú. Zlyhávame, pretože je to nereálne. Neodpúšťame si chyby. A tak sa rodí pocit menejcennosti a agresivita. Zatlkáme chyby a agresívne obhajujeme masku dokonalosti. Do toho príde genderový špecialista a vysvetlí nám, že šťastie nájdeme v tom, že prestaneme byť mužmi a ženami a staneme sa šedou masou neutrálnych vzájomne zastupiteľných osôb.

Vidím lepšiu alternatívu. Prečítajte si Litánie k svätým. V oficiálnej dlhšej verzii je 13 žien. Zdanlivo možno málo, ale určite o dosť viac, ako by ste našli pri prelistovaní učebnic dejepisu. Zastavte sa u každej, stačí si vybaviť jednu dve vety z ich života. Čo zistíte? Aj femi-

nistka s otvoreným srdcom by mohla byť spokojná. Bez pozitívnej diskriminácie, smerníc a kvót v „temnej ére útlaku žien pred 21. storočím“ dokázala žena vzbudiť úctu kráčajúc po rôznych životných cestách a dostať sa na tento veľmi čestný zoznam. Vo všetkých prípadoch ale musela zostať ženou.

Mám pocit, že čím viac konferencií, sympózií, výskumov sa na túto tému bude konať, tým viac chaosu sa do problému, ktorý je pre každú dedinskú bábicku jasný, vnesie. Pretože žiaľ, niekto si to praje. Ten, čo primiešal do posledného dotazníku, čo som nakoniec práve pre tieto kolónky nevyplnila, otázku na pohlavie: muž, žena, iné.

Katarina Holcová

Rodina a kultura sebestřednosti

Máloco promeňuje vzťahy medzi manželmi, medzi rodičmi a deťmi, ale i vzťahy v širší rodině tolik ako různé moderní teorie sebestřednosti. Ty už desítky let vytvářejí a rozšiřují psychologové, sociologové, filozofové, genderoví specialisté a jiní odborníci na mezilidské vzťahy. Hezky se to poslouchá: „Myslete především na sebe!“ „Musíte se realizovat!“ „Budte asertivní!“ „Sledujte především vlastní cíle, budete-li vy sami spokojeni, prospějete i vašemu okolí!“ Takových slov se ráda chytají média – vždyť se to lidem líbí. Společenská vědci musejí být originální, vymýšlet něco, co tu ještě nebylo. A my jsme příliš zbohatli, nemáme opravdové existenční starosti, a proto tolik nepotřebujeme jeden druhého.

Kdysi to bylo jiné. Bylo snadné do-

stat se do bezvýchodné situace: nemoc, ztráta muže nebo ženy, ztráta zaměstnání, úraz... Pak bylo potřeba, aby jeden druhého podpíral. Lidé v nouzi spolehnali především na pomoc vlastní rodiny a nebyla-li jim poskytnuta, okolí to odsoudilo jako amorální čin. Dnes žije většina lidí v hmotném nadbytku, ale zájem o druhého člověka, byť i sebeblížšího, ztrácejí. Všichni známe spoustu příkladů tohoto trendu: staří rodiče opuštění v ústavech, děti odkládané do školek, aby nerušily rodiče v kariéře, nemocní umírající bez pomoci a podpory, zemřelí spalovaní bez obřadu a vysypaní na skládku.

Vědci kladou vznik lidské kultury, a tedy odlišení člověka od jeho zvířecích předků, do okamžiku, kdy začal ob-

řadně pohřbívat své blízké. Dnes se určitá část naší společnosti vrátila mezi zvířata. Podobné je to s péčí o potomstvo. I v tom leckterý zvířecí druh předčí moderního člověka. Školky pro úplně malé děti nejsou vzdělávací zařízení, ale úschovny, do kterých děti na pár hodin odložíme, aby nám nepřekážely. Něco jako úchovna zavazadel na nádraží. S malými dětmi zacházíme jako s kufry. A umíme si to za pomoci psychologů a pedagogů řádně zdůvodnit, abychom sami před sebou vypadali dobře. „S dětmi se to doma nedá vydržet, to by bylo k zbláznění...“, „Nezáleží na kvantitě času stráveného s dítětem, ale na kvalitě...“, „Školka odborně dohlíží na jeho vývoj a dítě společnost svých vrstevníků potřebuje...“ Skutečně tolik potřebuje? Netřeba se ptát...

Jen málo lidí dělá něco tak zodpovědného a nezastupitelného, aby si mohli upřímně říci, že jejich práce má větší hodnotu než jejich dítě. Málo úplných rodin má takový nedostatek prostředků, že nutně potřebuje dva příjmy k pokrytí základních životních potřeb. Nezastupitelní jsme při péči o vlastní děti, mámu a tátu nelze plnohodnotně nahradit nikým. Je vrchol pokrytectví namlouvat si, že tomu tak není.

Naše moderní kultura sebestřednosti se nám pokouší vtlouci do hlavy, že pečovat o někoho, kdo sám o sebe pečovat nemůže, je vlastně podřadné, nežádoucí, téměř dehonestující. Vysvětlují nám, že není správné, abychom to dělali my sami, abychom měli děti doma u sebe a starali se o ně, abychom pečovali o staré rodiče, navštěvovali ne-

mocné tetičky a strýčky. Mnozí nás budou odrazovat, pokusíme-li se o to. Budou nás přesvědčovat, že se to nedá vydržet, že je nesprávné obětovat kariéru, peníze, společenskou prestiž kvůli bližnímu. Ti, kteří jsou pověřeni institucionální péčí – učitelé, sestry, ošetřovatelé – jsou bíděně ohodnoceni a „úspěšnými“ lidmi jsou viděni jako „lůzři“, ubožáci, kteří nemají na víc. Taková je tu atmosféra, taková je kultura sebestřednosti.

A co na to my, křesťané? My víme své. „*Moudrost totiž, jak ji chce tento svět, je v očích Božích pošetilost*“, píše svatý Pavel. Víme, že poklady tohoto světa pomíjejí a kazí se a že si z nich nic nemůžeme vzít s sebou na věčnost. Víme, že si máme ukládat poklady v nebi a že k největším našim pokladům patří skutky milosrdenství, lásky a sebeobětování. Jsme slabí a chybuující, neumíme to dokonale, ale aspoň se snažíme, aspoň to zkusíme, aspoň pokrytecky neomlouváme své sobectví. Snad. Dej Bůh, aby to tak bylo. Ale zkusme něco víc než jen odolávat kultuře sebestřednosti. Zkusme nebýt zticha, zkusme s touto kulturou aktivně bojovat, nestydme se na každý výskyt slov *kariéra, seberealizace, asertivita, moje právo* odpovídat slovy *láska, sebeobětování, pokora, milosrdenství*. Vypadá to jako bláznovství, ale třeba bychom tím ze sebe smyli podezření z pokrytectví a dali naší víře před světem punc autentičnosti a opravdovosti. „*Budte svatí, poněvadž já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý!*“ Vezměme si to k srdci.

Michal Kulich

Polední žár

Zbyněk Ludvík Gordon

Šel jsem žitným lánem
mé kroky
jako ostrý nůž
půlí den

Na vratkých stéblech
nejistých klasů
prostírá se
pro nás nebe

Sám
v žáru té chvíle
uprostřed sebe
zůstal jsem stát

Všichni se bojíme
té dlouhé bolestné cesty
proměny v chléb

Postní čtení: Izaiáš 58

Toto řekl Pán, Bůh:
„Volej plným hrdlem, nepřestávej,
jak polnice povznes svůj hlas!
Vyčti mému lidu jeho nepravost,
Jakubovu domu jeho hříchy!

Neboť den co den mě hledají
a usilují poznat mé cesty
jako lid, který jedná spravedlivě
a neopouští zákon svého Boha.

Žádají ode mě spravedlivé soudy
a touží po blízkosti Boha.
„Proč se postíme, když to nevidíš,
proč se trápíme, když na to nedbáš?“

Hle, v postní dny vyřizujete své záležitosti
a trýzníte všechny své dělníky!
Hle, k sváru a hádce se postíte,

a bijete zločinnou pěstí.
Přestaňte se takhle postit,
a váš hlas bude slyšet až do výšin.

Je tohle půst, jaký se mně líbí,
den, v němž se člověk umrtvuje?
Sklonit hlavu jako rákos,
ustlat si na žínici a prachu?
Tohle nazveš postem,
dnem milým Hospodinu?

Či není půst, jaký si přeji, spíš toto:
rozvázat nespravedlivá pouta,
uvolnit uzly jha,
utiskované propustit na svobodu,
zlomit každé jařmo?
Lámat svůj chléb hladovému,
popřát pohostinství bloudícím ubožákům;
když vidíš nahého, obléci ho,
neodmítat pomoc svému bližnímu?

Tehdy vyrazí tvé světlo jak zora,
tvá jizva se brzy zacelí.
Před tebou půjde tvá spravedlnost
a za tebou Boží sláva.
Tehdy budeš volat, a Hospodin odpoví,
křičet o pomoc, a on řekne: „Zde jsem!“

Přestaneš-li utlačovat,
ukazovat prstem,
křivě mluvit,
nasytíš-li svým chlebem hladového,
ukojíš-li lačného,
tehdy v temnotě vzejde tvé světlo,
tvůj soumrak se stane poledním jasnem.

Hospodin tě stále povede,
v nedostatku ukojí tvou touhu,
posílí tvé údy.
Budeš jako zavlažovaná zahrada,
jako živé zřídlo,
jehož voda nevysychá.“

Harmonie, žena a papež František

Z kázání papeže Františka 9.2.2017:

Když není žena, není harmonie. Mluvíme o maskulinní společnosti, kde chybí žena a v níž se říká: »Ano, žena je k mytí nádobí a k tomu a tomu...«. Nikoli! Žena existuje kvůli harmonii. Bez ženy není harmonie. Nejsou stejní, nikdo nikomu není nadřazen. Avšak harmonii nepřináší muž, nýbrž žena. Ona přináší harmonii, učí pohlázení a něžné lásce, která činí svět krásným.

Když jsem jednou na generální audienci zdravil jeden manželský pár, který slavil diamantovou svatbu, zeptal jsem se jich: »Kdo z vás byl celý ten čas trpělivější?« Oni se dívali na mne a na sebe – nezapomenu ty jejich oči – pak se obrátili ke mně a oba společně odpověděli: »Jsme zamilovaní.« Po šedesáti letech. Toto znamená být jedno tělo. A to je to,

co přináší žena: schopnost se zamilovat, harmonii. Častokrát slycháváme: »Je nezbytné, aby v této společnosti, v této instituci byla žena, která by dělala to a to...«. Nikoli! Funkčnost není účelem ženy. Je pravda, že žena umí to či ono a také to dělá. Avšak účelem ženy je tvořit harmonii, a bez ženy na světě není harmonie. Vykořisťovat lidi je zločin proti lidskosti, to je pravda. Ale vykořisťovat ženu je víc, znamená to ničit harmonii, kterou chtěl světu dát Bůh.

Je to velký dar Boží, že nám dal ženu. V evangeliu jsme slyšeli, čeho je schopna žena. Je odvážná! Postupovala odvážně. Ale je v tom víc: žena je harmonie, poezie a krása. Bez ní by svět nebyl tak krásný, nebyl by souladný. Líbí se mi myšlenka, která je však zcela osobní, že Bůh stvořil ženu, abychom všichni měli matku.

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	St 18.00, Čt 8.30, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeh, kostel sv. Floriána	Út 18.00, Ne 10.15
Svémyslce, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	1. sobota v měsíci 16.15
Mratín, kostel sv. Michala	2. sobota v měsíci 16.15
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha	3. sobota v měsíci 16.15

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, Nanebevzetí P. Marie	Po, St 9.00, Čt, Pá 18.00, So 9.00, Ne 9.00
St. Boleslav, sv. Václava	Ne 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Chvaly, sv. Ludmily	Út, Čt, Pá 18.30, St, So 8.30, Ne 8.30, 18.30